

ОСОБЛИВОСТІ ОСНОВНИХ СФЕР РЕАЛІЗАЦІЇ ІТ-ФАХІВЦЯ НА СУЧАСНОМУ РИНКУ ПРАЦІ

Гура О.О.

Україна, м. Запоріжжя, Запорізький Національний Університет

ІТ-діяльність на сьогоднішній день перетворилася на велику професійну спільноту зі своєю структурою, етикетом та спеціалізаціями. Якість підготовки спеціалістів у ній не в останню чергу залежить від спроможності системи вищої професійної освіти до моніторингу зміни векторів розвитку, методологій, технологій та форм робочого процесу фахівців ІТ-сфери. Відтак, одними з актуальних завдань системи професійної підготовки ІТ-фахівців є аналіз сучасних трендів і нововведень у галузі, визначення їх характеристика основних сфер діяльності та їх особливостей.

Аналіз як вітчизняного, так і зарубіжного досвіду вивчення проблем підготовки студентів ІТ-спеціальностей свідчить, що більшість наукових досліджень сучасних авторів спрямовані на аналіз професійної діяльності майбутніх спеціалістів, засновуючись на загальному понятті «працівник сфери інформаційних технологій», не уділяючи уваги конкретним спеціалізаціям. Таким чином, серед робіт українських вчених, таких як І. Мендзєбровський, Т. Морозова, О. Хуторський, залишаються невирішеними проблеми класифікації напрямків розвитку працівників сучасного ІТ-ринку та розуміння контексту їх професійної діяльності.

В цілому, фахівців ІТ галузі можна розглядати відповідно до двох критеріїв: за їх проектною позицією чи за родом програмного забезпечення, що вони розробляють. Продукти, які розроблюються, можуть бути комп'ютерними іграми, веб-сайтами, офісними додатками, програмним забезпеченням для смартфонів та ін. Розробка кожного з них вимагає

специфічних теоретичних та практичних знань у галузі, різних мов програмування та технічних засобів. Проте, незважаючи на технічні аспекти, сам процес та методології розробки залишаються незмінними. Найбільш контрастним є порівняння проектних позицій працівників ІТ, які, в свою чергу, й зумовлюють їх основні проектні обов'язки:

1. Розробник (з англ. – «developer»). До основних обов'язків розробника відносяться: написання коду та налагодження програм з використанням відповідних програмних технологій і апаратних засобів, баз даних і мов програмування, прийнятих в компанії; зв'язування модулів програми; розробка модифікацій програм; внесення змін за вимогами; розробка високорівневої програмної логіки; створення і супровід програмної документації. За напрямками розробники можуть поділятися на спеціалістів з клієнтської частини, серверної частини, баз даних, хмарних технологій та ін. Всі спеціалізації вимагають знань різних технологій та технічних галузей, однак, незважаючи на різноманіття напрямків, глобальний підхід до роботи та обов'язки у всіх схожі.

2. Спеціаліст з тестування (з англ. – «softwaretester»). Завдання спеціаліста з тестування полягає у визначенні умов, при яких виявляються дефекти системи і протоколювання цих умов. До основних посадових обов'язків тестувальників відносяться: розробка тест-стратегії, тест-планів, тест-сценаріїв; проведення різних типів тестування згідно з планом; реєстрація та моніторинг виявлених дефектів; написання звітів про проведені тестування; взаємодія з розробниками і аналітиками.

3. Менеджер (з англ. – «projectmanager»). ІТ-менеджер організовує і керує щоденною роботою цілої команди, яка складається з розробників, дизайнерів, рекламістів і фахівців зі зв'язків з громадськістю. Він знає, що може зробити програміст, адміністратор або технічний фахівець, до якого результату призведе використання певної технології, в чому зацікавлені

замовники, які програмні рішення використовувати в цілях більш ефективної підприємницької діяльності, як формувати команду і яке фінансування потрібно для виконання певної роботи.

4. Системний адміністратор (з англ. – «systemengineer»). Головне завдання системного адміністратора - покращувати і модернізувати всю інформаційну інфраструктуру проекту, а також стежити за її працездатністю, реагувати на виникаючі проблеми. Також буває, що системний адміністратор за сумісництвом виконує завдання мережевого адміністратора (робота з мережами на рівні комутаторів, маршрутизаторів, віртуальних мереж). У класичному випадку системний адміністратор займається вирішенням проблем на рівні операційної системи і прикладних програм, а мережевий - на рівні мережі і програм, що працюють з мережею.

Узагальнюючи вищесказане, можна зазначити, що концепція пошуку загальних підходів до підготовки ІТ-спеціалістів не є цілком коректною. Вищезазначені спеціальності ні в якому разі не є повним списком усіх напрямів роботи фахівців з інформаційних технологій. Однак, вони дають змогу оцінити різноманіття знань, видів діяльності та технічних і соціальних нюансів, з якими може мати справу молодий спеціаліст, що, в свою чергу, є невід’ємною складовою організації процесу освіти.

Ключем до успішної підготовки спеціалістів ІТ-сфери у системі сучасної вищої освіти, на нашу думку, є аналіз сучасних реалій та трендів у розробці програмного забезпечення, фокусування освітнього процесу саме на актуальних напрямках і контекстах роботи майбутніх фахівців.

Література:

1. Карьера в IT [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dou.ua/lenta/tags/%B5%D1%80%D0%B0%20%D0%B2%20IT/>
2. Мендзевровский И. Проблемы подготовки специалистов для ИТ-индустрии [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://hrliga.com/index.php?module=profession&op=view&id=250>
3. Національний класифікатор ДК 003:2005. – «Класифікатор професій» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.vobu.com.ua/ua/info/classproff/index.html.

III Міжнародна науково-практична конференція
“Неперервна освіта нового сторіччя: досягнення та перспективи”
<http://konferenciazoiippo2017.blogspot.com/>

4. Подготовка кадров для ИТ-индустрии [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dou.ua/lenta/events/dou-panel-podgotovka-kadrov-dlya-it-industrii>
5. Поперешняк С. В. Проблеми підготовки ІТ-спеціалістів / С.В. Поперешняк // Системи обробки інформації. - 2010. - Вип. 7. - С. 127-131
6. Хуторской А.В. Практикум по дидактике и методикам обучения. – СПб.: Питер, 2004. – 541 с.